

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 18-11-35601 פלוני נ' פלונית

בפני כב' השופטת עפרה גיא

תובע פלוני
באמצעות בא כוחו- עו"ד אסי סגל

נגד

נתבעת פלונית
באמצעות באת כוחה- עו"ד מיטל אבקסיס

פסק דין

עניינה של תובענה זו הפחתת מזונות הקטינה אשר נקבעו בפסק דין שניתן בהסכמה במסגרת אישור הסכם גירושין שנערך בין הצדדים ביום 27/09/2016.

רקע ועובדות שאינן במחלוקת

1. הצדדים נשאו ביום 28/10/2012 ומנישואיהם נולדה בתם הקטינה ביום 12/6/2014 (כבת 6.5 נכון להיום).
2. ביום 27/9/2016 אושר הסכם גירושין שנערך בין הצדדים בבית משפט לענייני משפחה.
3. במסגרת ההסכם נקבע כי האם תהא הורה משמורן על הקטינה.
4. במסגרת ההסכם נקבעו הסדרי ראייה מדורגים:
  - א. עד גיל 4- הקטינה תשהה אצל האב בימים ראשון ושלישי כאשר האב ייקח הקטינה בשעה 16:00 וישיבה לבית האם בשעה 19:00. כן נקבע כי הקטינה תשהה אצל האב בימי שישי לסירוגין מתום הלימודים במוסד החינוכי ועד למוצאי שבת בשעה 19:00.
  - ב. החל מגיל 4- הקטינה תשהה אצל האב בימים ראשון ושלישי החל משעה 16:00 ועד למחרת בבוקר עת ישיב האב את הקטינה למוסד החינוכי. עוד נקבע כי בסופי

שבוע תשהה הקטינה אצל האב עת יאסוף אותה מהמוסד החינוכי ביום שישי בתום יום הלימודים וישיבה למוסד החינוכי ביום ראשון.

5. בהתייחס לסוגיית מזונות הקטינה, הסכימו הצדדים כי **האב יישא במזונות הקטינה בסך של 2,000 ₪. עוד הסכימו כי בנוסף ישלם האב סך של 1,500 ₪ בגין הוצאות המדור.**

6. כן הוסכם כי הצדדים ישאו בחלקים שווים במחצית הוצאות החינוך כפי שנרשם בסעיף 41 להסכם, הוצאות מוסכמות, כאמור בסעיף 42.

7. כן ציינו הצדדים בסעיף 43 להסכם כי: **"מוסכם על הצדדים כי גובה דמי המזונות נקבע לאחר בחינה ושקילה של צרכי הבת. יש בדמי המזונות המופרטים בסעיף 32-37 לעיל וכן בנשיאה בהוצאות השוטפות המופרטות בסעיף 40 לעיל כדי לכסות את כל צרכי הבת..."**

8. ביום 4/12/2017 הגיש האב תביעה למשמורת משותפת על הקטינה במסגרת הליך בתיק 4184-12-17. בפסק הדין שניתן בהסכמה נקבע ביום 11/4/2018 כדלקמן:

"א. האב ייקח את הקטינה בימים א ו-ג ישירות מהמוסד החינוכי בתום יום הלימודים וישיבה למחר בתחילת יום הלימודים.

ב. מוסכם שבימים של שביתה או מחלה של הקטינה, ההורה שאצלו אמורה ללון הקטינה יהיה אחראי לה משעה 07:30 בבוקר והוא יאסוף אותה מההורה השני במידת הצורך.

ג. מוסכם שההורה שאמור לקחת את הקטינה לחג, ייקח את הקטינה בשעה 09:00 בבוקר.

ד. מוסכם ששני הצדדים ינהגו בגמישות האחד עם השני בכל הנוגע להסדרי ראייה".

טענות התובע

9. ההסכם שנערך בין הצדדים ואושר בבית משפט ביום 27/09/2016 נערך על ידי מגשר ומבלי שהיה לתובע מידע אודות המצב המשפטי. כך גם טען כי הובל על ידי מגשר שאינו עו"ד ועל ידי הנתבעת ומשכך, נאות לחתום ולאשרו בבית המשפט. התובע לא היה מיוצג בהליך המשפטי ולא היה מודע לקשר בין זמני השהות וקביעת סכום המזונות ולמעשה לא הבין המאטריה המשפטית.

בעניין זה אומר כבר עתה, משעה שהתובע לא הגיש תביעה נפרדת לביטול ההסכם מחמת פגמים ברצון הצדדים בשלב עריכת ההסכם או בשלב אישורו, בית משפט לא ישעה לכל טענה שעניינה ביטולו של ההסכם. מעבר לאמור, הטענה אינה מפורטת דיה בכתב התביעה וכך גם כתב התביעה מתייחס לעניין שינוי הנסיבות בלבד למעט חזרה סתמית על הטענה באופן בלתי מפורט ולכך אדרש במסגרת פסק הדין.

10. במסגרת ההליך שהתנהל בתיק בו הגיש תביעה למשמורת משותפת, הוסכם כי לשני הצדדים תהא אחריות הורית משותפת ולא כפי שהיה בעבר, משמורת מלאה לאם. בנסיבות אלו, יש לבטל/ להפחית המזונות שנקבעו בפסק הדין.

11. הצדדים מקיימים הסדר של אחריות הורית משותפת, כך שבפועל מתקיימים זמני שהות שווים, שכן הקטינה לנה בבית האב שישה לילות בשבועיים ואילו בבית האם, שמונה לילות. לפיכך, חל שינוי דרסטי בזמני שהות הבת עם האב, שכן בעבר שהתה עמו לילה אחד בשבועיים וכעת לנה בביתו שישה לילות.

12. חל שינוי משמעותי בהכנסות האם אשר בעבר הרוויחה כ- 4,000 ₪ לערך וכיום מרוויחה כ- 6,500 ₪.

13. עוד הוסיף כי הוצאותיו גדלו וההוצאות אותן משלם על הקטינה עומדות על סך של 6,265 ₪.

14. האב מתגורר עם בת זוגו המשתתפת עמו במחצית הוצאות הבית.

15. הכנסתו נאמדת בסך של 10,500 ₪ ונוכח הוצאותיו, נותרים בידו סך של 4,235 ₪ ולאחר תשלום דמי מזונות, הוצאות חינוך והוצאות רפואיות, נותר ללא כלום.

בשים לב לאמור לעיל ולפסיקה החדשה נוכח בע"מ 919/15 טען כאמור כי יש להורות על ביטול המזונות.

16. בסיכומיו הוסיף וטען האב כי יש לבטל המזונות כליל לאור האחריות ההורית המשותפת, הכפלת שכר האם, רכישת נכס על ידי האם וכוונתה לרכוש נכס נוסף, הסכמת האם להפחתת המזונות לסך של 2,000 ₪, שכירות התובע ועוד.

עוד הוסיף כי הנתבעת מתגוררת עם הוריה, ואילו לו ולזוגתו נולדה ילדה לאחרונה.

טענות הנתבעת

17. האב שכח כי עסקינן בקטינה מתחת לגיל שש- בעניין זה יוער כי בשים לב לכך שנכון להיום, הקטינה מעל גיל 6, איני נדרשת לטיעון.

18. התביעה למשמורת משותפת היוותה תשתית לתביעה להפחתת המזונות. עם זאת, פסק הדין אומנם קבע אחריות הורית משותפת אולם זמני השהות לא שונו, שכן אלו נותרו בדיוק כמו בסעיף 24 להסכם שנחתם בין הצדדים ביום 25/08/2016.

19. התביעה שהוגשה לשינוי הכותרת לאחריות הורית משותפת ולא משמורת משותפת נועדה אך לשם כותרת בלבד. האב אינו הורה משמורן משותף עם האם.

20. נוכח זמני שהות הקטינה עם האב, לפיהם לנה אצלו פעמיים בשבוע ובכל סופשבוע שני, הרי שאין מדובר במשמורת משותפת אלא במתווה עליו הסכימו הצדדים עוד בשנת 2016 עת התגרשו ולמעשה, אין כל שינוי בזמני השהות של האב עם הקטינה.
21. הוסכם בין הצדדים כי לא יהיה שינוי במזונות אף אם יורחבו זמני השהות.
22. ההסכם בין הצדדים נחתם ללא כפייה ועושיק, אלא נחתם לאחר הליך ארוך של גישור אשר הבהיר לצדדים מלוא ההשלכות של הסכמותיהם.
23. מצבו הכלכלי של האב השתנה לטובה, כאשר הנתבעת משתכרת 6,300 ₪ בחודש בשכר נמוך מהממוצע ומנסה לקיים את עצמה ואת הקטינה.
24. הנתבעת משלמת שכר דירה בסך של 3,600 ₪ ועדיין משלמת הוצאות ההליך המשפטי הקודם שהתנהל בין הצדדים.
25. לאב הכנסה פנויה של 7,500 ₪ כאשר מתגורר עם בת זוגו המשתכרת כמוהו.
- בסיכומיה חזרה הנתבעת על טענותיה. עוד הוסיפה כי התובע הסתיר חשבון בנק בבנק הפועלים, מנסה להכשיר תביעתו חסרת העילה ונסמך על סוגיית רכישת הדירה אשר נקנתה על ידי הנתבעת בסיוע הוריה אשר נתנו לה הלוואה של 3,000,000 ₪, בצירוף הלוואה שנלקחה על ידה בסך של 30,000 ₪ ומשכנתא בסך של 885,000 ₪.
26. הנתבעת פוטרה מעבודתה בחודש מאי האחרון ואילו התובע עובד בעבודה מסודרת מזה כעשר שנים וזכאי לתנאים סוציאליים מכובדים.
- התובע ביקש לנהל ההליך כהליך סרק ולא שעה להצעת בית משפט. התובע שיפר מצבו הכלכלי עת התחתן ואשתו מממנת כלל הוצאות הבית למעט שכר דירה בו נושא במחצית.
- בנסיבות אלו, עתרה הנתבעת לדחות התביעה.

דין

ההלכה המשפטית הנוגעת לשינוי גובה המזונות הינה הלכה ותיקה ומוכרת ובעניין זה נפסק לא אחת כי על התובע הטוען להפחתת המזונות להוכיח "שינוי מהותי בהשוואה למצב שבעבר. שינוי בלתי משמעותי על תוצאותיו צריך להיספג על ידי הצדדים להתדיינות הקודמת, והם חייבים להתאים עצמם למשמעותו בלי לפנות שוב לערכאות (ע"א 177/81 רחל גלעדי נ' ד"ר ישראל גלעדי, פ"ד לו (3) 179)

27. בעניין הנדון עליו לבחון באם חל שינוי נסיבות שכזה המצדיק שינוי גובה המזונות.
28. טרם אדרש לכך, לא ניתן להתעלם מבע"מ 919/15 באשר לתחולתו על שינוי שיעור המזונות ולעמדות השונות באשר לתחולתו.
- כידוע, בהתייחס לתחולתו זה קיימות מספר דעות, באשר חלק משופטי בית משפט לענייני משפחה סברו שאין מקום להחיל את ההלכה החדשה כאשר עסקינן בהסכם גירושין הכולל הסכמות לעניין מזונות הצדדים (ראו למשל תמ"ש 29329-07-16; תמ"ש 51305-01-16; תלה"מ 13751-02-17 ועוד).
29. עמדה אחרת היא עמדתו של כב' השופט עובד אליאס שסבר כי הלכת 919/15 מהווה כשלעצמה שינוי נסיבות מהותי המצדיק את בחינת שיעור המזונות מחדש (ראו תמ"ש 4542-03-16).
30. דרך אחרת שהוצעה היא עמדת הביניים כפי שנקבע על ידי כב' סגן הנשיא, השופט א. זגורי בתלה"מ 10726-05-18, אשר הציע להבחין בין חיוב מזונות שנקבע בפסק דין שניתן לפני הלכת 919/15, שאז ההלכה עצמה מהווה שינוי נסיבות לבין מזונות שנקבעו בהסכם גירושין או הסכם יחסי ממון כולל שאז היא על המבקש לשנות את שיעור המזונות שהוסכם, להוכיח שינוי נסיבות מהותי ועובדתי ולעמוד בתנאי סף מקדמי נוסף שהוא קיומו של תום לב בהגשת התביעות.
31. עמדתי היא כי יש לילך בדרך הביניים וכקביעתו של בית משפט מחוזי במחוז מרכז בעמ"ש (מרכז) 62263-10-17 (17/09/2018) שם נקבע כי:
- "מתוך שלל הדעות שהובאו בערכאות הדיוניות בסוגיה הנ"ל, אנו סבורים כי בכל הקשור לשינוי מזונות שהוסכם בהסכם גירושין כולל, יש לילך בדרך הביניים אשר עיקרה הוא כי אך ורק אם יוכח שינוי נסיבות עובדתי יידרש בית המשפט לבחינת שיעור המזונות ובכלל זה יבחן את השלכותיה של הלכת 919/15 על שיעורם.
- זאת ועוד, אנו סבורים, כעמדת כב' השופטים סילמן וזגורי, כי בנסיבות אלו היא זה ראוי לבחון את שאלת שינוי הנסיבות בעין פחות ביקורתית, המאפשרת התערבות בשיעור המזונות גם בשינויים עובדתיים המהותיים פחות מאלו שנדרשו עד כה לצורך הוכחת שינוי נסיבות המצדיק התערבות בסכום מזונות מוסכם". (פסקה 26 לפסק הדין).
32. בעניין זה קבע בית משפט כי על בית משפט להקפיד כי לא יכנסו תחת "אצטלת שינוי הנסיבות" טענות שהורתן במניפולציות של מי מבני הזוג והתנהלות חסרת תום לב מצידו (כדוגמת הפחתת השתכרות מטעמים התלויים במבקש, הרחבת ימי שהייה עם הקטינים תוך כדי הותרת מלוא אחריות לטיפול בהם על בן הזוג השני וכיוצ"ב).

33. בהתייחס לנסיבות שיש בהן בכדי להצדיק גישה זו, מפנה לנימוקים שפורטו בפסק הדין כאמור וכן לפסק דינו של השופט אסף זגורי אשר צוין לעיל. משכך, יש לבחון תחילה האם חל שינוי נסיבות.

במקרה דנן, אין מחלוקת כי פסק הדין ששינויו מבוקש על ידי הצדדים כעת הוא פסק דין שאושר וקיבל תוקף של פסק דין במסגרת הסכם גירושין שנערך בין הצדדים ביום 27/09/2016. לפיכך, יש לבחון תחילה באם חל שינוי נסיבות כאמור, המצדיק פתיחתו של ההסכם שנחתם.

האם חל שינוי נסיבות

34. כידוע, פסק דין למזונות אינו יוצר מחסום מוחלט בפני התדיינות נוספות ובמקרים המתאימים ניתן לשוב לבית משפט, אלא שלא כל שינוי יצדיק פתיחתה של התדיינות מחודשת לעניין גובה המזונות.

34. ככלל, יש לפרש את המושג "שינוי נסיבות" בצורה דווקנית, שכן אחרת יש בכך בכדי להפר את עיקרון סופיות הדיון וכי כאשר מדובר במזונות שנפסקו על יסוד הסכם גירושין כולל בין הצדדים, הרתיעה מפני פתיחת הסוגיה להתדיינות נוספת חזקה במיוחד (ראו רמ"ש (ב"ש) 43749-05-18, פורסם ביום 3/1/2019). כן נקבע כי על בית משפט לשנות המזונות אך ורק במקרים בולטים, שכן הסכם הגירושין הוא בדרך כלל הסדר כולל של נסיבות רבות במחלוקת ויש לבחון אותו כשלמות אחת (ע"א 4515/92 שטיין נ' שטיין, פורסם ביום 13/6/1994; עמ"ש 40627-10-16 פלוני נ' פלונית, פורסם ביום 3/3/2019) הכוללת הסכמות רבות אשר אחת תלויה בשנייה ולא ניתן לבודד כל הסכמה והסכמה בנפרד ובין הצדדים עלולים להיות שיקולים נוספים אשר לקיחתם בחשבון קשורה לשיעור המזונות.

35. בע"א 442/83 קם נ' קם, פ"ד לח (1) 767, 1984 נקבע שלצורך שינוי חיוב המזונות על הטוען להוכיח שלושה תנאים מצטברים: המצב ששרר בעבר; השינוי המהותי שחל מאז; אין זה צודק להותיר את פסק הדין על כנו.

36. **האם עלה בידי התובע להוכיח שינוי נסיבות:**

הרחבת זמני השהות-

לטענת האב מאז נחתם הסכם הגירושין, חל שינוי דרסטי במשך זמני השהות שלו עם הקטינה, שכן במועד חתימת הסכם הגירושין, הלך הקטינה אצלו לילה אחד בשבועיים ואילו כעת היא לנה 6 לילות בשבועיים והצדדים מגדלים הקטינה במתווה של משמורת משותפת.

אומר כבר עתה כי טענה זו מוטב היה לולא תיטען ואפרט. תחילה אדרש לטענה לפיה הוסכם על משמורת משותפת.

כידוע, בשנים האחרונות חלה תמורה בפסיקת בתי המשפט ותחת שימוש במונחים נוקשים של "משמורת" ו"הסדרי ראייה" נשמעים קולות רכים יותר של "אחריות הורית משותפת" ו"חלוקת זמני שהות" בין ההורים.

37. בעניין זה מצאתי מקום לציין, כי הגם שרבים סבורים כי המשמורת היא זו המעניקה להורים סמכויות ביחס לקטין, הרי שבפועל האפוטרופסות היא זו המקנה זכויות אלו. ראו לעניין זה סעיפים 14-15 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962 מהם מתברר כי ההורים הינם אפוטרופסים בלעדיים של ילדיהם ואפוטרופסותם כוללת את החובה והזכות לדאוג לצרכיו, לרבות חינוכו, לימודיו, הכשרתו לעבודה ועוד, ואף צמודה לה הרשות להחזיק בקטין ולקבוע מקום מגוריו). כן ראו מאמרו של ד"ר יואב מזא"ה מהפקולטה למשפטים הקריה האקדמית אונו, "משמורת ילדים": מושג מהותי או כותרת חלולה? (פורסם במאגרים האלקטרוניים) (להלן: "מאמרו של ד"ר מזא"ה"). לגישתי, יש לאמץ תמורות אלה, כל אימת שהדבר יעלה בקנה אחד עם טובת הילד הקונקרטי שעניינו יונח לפתחו של בית המשפט.

38. יוער כי הגישה שציינתי לעיל יונקת כוחה ממסקנות מחקרים רבים אשר הצביעו על חשיבות תפקידם של שני ההורים בהתפתחות ילדיהם, במסגרת חיי הנישואין בכלל ובעת גירושין בפרט וכי טובת הילד דורשת כי חרף גירושי ההורים הוא יוכל להיות בקשר יומיומי ומשמעותי עם שני הוריו. מחקרים אלה הראו כי ככל שאבות נטלו חלק משמעותי בחיי ילדיהם כך עלה תפקודם החברתי והם הסתגלו למצב החדש אליו נקלעו בצורה טובה יותר מקטינים שלא זכו בשני הורים תומכים ושותפים לגידולם וכי ברור שאי מימוש זכות זו הוא גורם סיכון התפתחותי לילד.

עוד עולה מהמחקרים כי הענקת קביעת הורה אחד כהורה משמורן מחזקת את כוחו, מאדירה מעמדו על פני ההורה האחר, מגדירה באופן שונה את תפיסת הקטין את ההורה הלא משמורן ויש בה, במקרים מסוימים, להגיע עד כדי ניכור הורי.

39. עיון במאמרו של ד"ר יואב מזא"ה מראה כי לא זו בלבד שמושג המשמורת נעדר כל עיגון בחקיקה בנוגע להסדר ההורות שלאחר הגירושין, אלא שהוא מהווה כר נרחב למאבקים טעונים עד מאוד במסגרת דיני המשפחה בישראל, המעודדת את הצדדים להילחם עליה, תוך פגיעה קשה בילדים. עוד עולה מהמאמר כי עשיית שימוש במושג המשמורת מחזק את מעמדו של ההורה המשמורן ומעניק לו יכולת לנצל מעמד זה על מנת להדיר את ההורה הלא משמורן מחיי הקטינים.

40. על רקע זה, אציין כי עיון בפסק הדין שניתן בעניינם של הצדדים ביום 11/4/218 מלמד כי נקבע בסעיף 2 בפסק הדין כי:

**"מוסכם שלשני ההורים תהיה אחריות הורית משותפת על הקטינה, כאשר חלוקת זמני
השהות תהיה כדלקמן:..."**

הנה כי כן, בניגוד לטענת האב, הרי שבפועל לא נקבעה משמורת משותפת לשני ההורים ותחת זאת נעשה שימוש במונח "אחריות הורית משותפת" ובמסגרתו נקבעו זמני שהות להורים עם הקטינה.

41. עיון בפסק הדין מיום 11/4/2018 מלמד כי נקבע שהקטינה תהיה אצל האב בימים א ו-ג כאשר יאסוף אותה ישירות מהמוסד החינוכי וישיבה למחרת בבוקר. עוד נקבע כי פסק הדין יכנס לתוקפו החל מיום 15/4/2018, דהיינו בהגיע הבת לגיל שלוש ועשרה חודשים (ילידת 12/06/2014).

42. בנוסף, הסכם הגירושין שאושר בבית משפט מלמד כי אכן סוכם שהאם תהא הורה משמורן והוסכם על אחריות הורית משותפת, אלא שלהבנתני וכפי שצינתי לעיל, משמורת היא אך מקום מגורי הקטין והמונח המשמעותי הוא האחריות ההורית המשותפת השואבת סמכויותיה מהוראות חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות ואף מסעיפי ההסכם שערכו הצדדים) ראו למשל סעיף 9 להסכם).

43. בהתייחס לזמני שהות קבעו הצדדים בהסכם הגירושין בסעיף 24 כי עד הגיע הבת לגיל 4, היא תהיה אצל האב פעמיים בשבוע אחר הצהריים ללא לינה והחל מגיל 4 היא תשהה אצלו פעמיים בשבוע כולל לינה וכל סופשבוע שני מיום שישי ועד ליום ראשון, דהיינו שישה לילות בשבועיים הקטינה תלון בבית האב.

משכך ומשעה שהשינוי היחיד הוא שפסק הדין שניתן בבית משפט כולל הלינה מספר חודשים לפני התאריך עליו הוסכם בהסכם הגירושין (גיל 4 של הבת), ברי כי אין מדובר בשינוי נסיבות, שכן מדובר באירוע צפוי שנצפה על ידי הצדדים ונלקח על ידם בחשבון בעת עריכת הסכם הגירושין אשר נערך על ידם ביום 25/08/2016 ואושר על ידי ב- 27/09/2016.

44. שינוי בהכנסת האם ובהוצאות האב

בכתב תביעתו טען האב כי הכנסת האם גדלה מסך של 4,000 ₪ לסך של 6,500 ₪ ואילו הכנסתו עומדת על סך של 10,500 ₪ בלבד כאשר הוצאותיו הן 6,265 ₪.

כאמור לעיל, טען האב כי הכנסת האם גדלה ממועד עריכת ההסכם ועד עתה. יוער כי בעניין זה האב לא הציג בפניי כל ראיות על גובה שכר האם בעת עריכת ההסכם ומשכך, לא נסתרה טענת האם לפיה באותה העת הרוויחה שכר הנע בין 4,500 ₪- 5,000 ₪ (עמוד 13 לפרוטוקול מיום 11/06/2020).

האם הציגה תלושי שכר רבים. מהתלושים שהציגה מתברר כי הכנסתה הממוצעת נטו היתה בשנת 2018 כ- 6,700 ₪ ואילו בשנת 2019 עמדה משכורתה נטו על סך של כ- 8,350 ₪ וזאת על פי ממוצע התלושים שהוצגו בפניי. האם גם החליפה מספר עבודות.

נכון להיום, התובעת פוטרה מעבודתה האחרונה בחודש מאי כעולה ממכתב ההודעה על הפסקת העבודה שהוגש לתיק מיום 26/4/2020.

לטענת האם, רוב השנים שכרה נע בין 8,000-6,000 ₪ וכעת היא מקבלת דמי אבטלה בסך של כ- 5,500 ₪.

בנסיבות העניין ולאחר עיון בתלושי השכר ובעובדה שעסקינן גם בתשלומים בתום עבודה ולאור העובדה שהאם החליפה עבודות ואינה עובדת לאחר שפוטרה מעבודתה האחרונה, מצאתי להעמיד גובה שכרה הממוצע על סך של כ- 7,000 ₪ ולא לקבל הטענה לפיה משתכרת סך של 8,400 ₪ באופן קבוע.

בנסיבות אלו, ניתן לומר כי שכר האם עלה בממוצע בכ- 2000 ₪. עם זאת, אין לשכוח כי מדובר בהסכם שנערך לפני לעלה מארבע שנים וספק אם מדובר בשינוי מהותי כל כך המצדיק ביטול המזונות כדרישת האב.

45. האב הוא התובע, אלא שלא טרח להציג לבית המשפט את תלושי שכרו בעת עריכת ההסכם. למעשה, האב הגיש התביעה ללא כל מסמך רלוונטי וללא הרצאת פרטים ותלושי שכר. אין די בבחינת שינוי השכר בשכר האם, אלא שעל בית משפט לבחון אף את השינוי בשכר האב. **האב לא איפשר לעשות כן והדבר ישמש לחובתו.** האב טען כי שכרו עומד על סך של 10,500 ₪, אלא שכאמור לא טרח לציין שכרו בעת עריכת ההסכם ולא הציג ראיות לעניין זה. מעבר לאמור, עיון בתלושי השכר של האב שהוצגו לעיוני, בצירוף ניכויים כגון "מתדלקים פז" (ניכוי אשר נלקח על ידו בחשבון גם במסגרת הסכומים אותם יש להפחית משכרו), בנק הפועלים, שכן הם חלק משכרו נטו של האב, מעמידים את שכרו על סך ממוצע של כ- 13,200 ₪ נטו לחודש.

הנה כי כן, בניגוד לטענת האב לפיה משתכר כ- 10,500 ₪, הרי ששכרו גבוה באלפי שקלים מהסכום שטען, מה גם שלא הוכח בפני בית המשפט שכרו הקודם של האב ולא ברור מהו שינוי שכרו, אולם, הוכח לבית משפט כי שכרו עולה בכ- 2,700 ₪ על השכר הנטען על ידו.

משכך, לא מצאתי לנכון ליתן משקל משמעותי לעובדה ששכרה של האם עלה בממוצע בסך של 2,000 ₪.

46. האב הוסיף וטען כי יש לקחת בחשבון העובדה שהאם רכשה נכס המיועד לתמ"א ובדעתה לרכוש עוד נכס.

האם טענה כי ערכה הסכם מכר לרכישת דירה בעלות של 1,20,000 ₪ כאשר מסכום זה קבלה סך של 300,000 ₪ מתנה מהוריה ונטלה משכנתא של 885,000 ₪.

מעיון במסמכים שצרפה האם עולה כי רכשה הדירה בסך של 1,220,000 ₪ ביום 16/03/2020 ומתוכם קבלה במועד זה מתנה מהוריה בסך של 300,000 ₪ וסך של 915,000 ₪, נלקח על ידה כמשכנתא מהבנק כאשר מסכום זה עליה לשלם משכנתא חודשית בסך של 3,809 ₪.

47. משכך, אני מעמידה הכנסותיה הפנויות של האם על סך של כ- 3,200 ₪.

יוער כי בעניין הדירה טען התובע כי בדעת הנתבעת לרכוש נכס נוסף, אלא שלא מצאתי כי יש בהתעניינות בשווי נכסים בכדי לקבוע כי בדעתה לרכוש נכס ובהיעדר ראייה ממשית לעניין אני דוחה הטענה.

עוד מצאתי לנכון לציין ביחס לשני הצדדים כי מצופה היה שסיכומיהם יוגשו בצורה ראויה ומכובדת ללא שימוש בתארים פוגעניים (כגון: "מחליפה צבעים כזיקית" או "נכלולי") ושאינן בהם בכדי להועיל להליך אלא אך לבזות ולהשחיר דמותו של הצד שכנגד ומצופה כי לעתיד ימנעו שני הצדדים בכלל ועורכי הדין בפרט מהתנהלות פוגענית זו שאינה תורמת דבר להליך.

48. בכל הנוגע להכנסת התובע, אין לשכוח כי הוא מתגורר עם אשתו. ברם, התובע לא נדרש לכך

כלל וכלל בטבלה שצרף הכוללת הוצאותיו. לא זו אף זו, התובע צרף הסכם שכירות מיום 13/08/2019 ממנו עולה כי משלם דמי שכירות בסך של 4,000 ₪. עם זאת, התובע לא הפחית חלקה של אשתו ולכל היותר חלקו בדמי השכירות עומד על סך של 2,000 ₪. בנוסף, העיד כי אשתו המרוויחה כמוהו, משלמת את הגז, חשמל, כבלים, ועד בית והוא משלם המים בלבד (ראו עמוד 9 לפרוטוקול, שורות 12-16). עוד העיד התובע כי צריכת המזון הכללית שלו עומדת על סך של כ- 1,000-1,200 ₪ לחודש (עומד 9, שורות 17-18).

אומנם בין התובע לזוגתו קיימת הפרדה רכושית מלאה, אולם בנסיבות אלו, ברי כי גובה הוצאות אחזקת הבית נמוכות בהרבה מהסכומים להם טען בכתב תביעתו. כך גם ביחס לביטוחים אשר בגינם מקבל התובע החזר מהמעביד.

משכך ובניגוד לטענה לפיה עומדות הוצאות האב על סך של 6,265 ₪, מצאתי כי אלו עומדות על סך של כ- 3,500 ₪ והכנסתו הפנויה של האב מגיעה לכ- 9,500 ₪.

עוד אציין כי אכן, כטענת התובע חל שינוי בהוצאותיו שכן בעבר התגורר בבית הוריו ואילו כעת מתגורר עם זוגתו בדירה שכורה אולם נראה כי מדובר בהוצאה שניתן היה לקחת מראש בחשבון.

49. אשר לטענה בדבר אורח חיים פזרני מצד האם, מוטב היה כי לא תיטען ולא מצאתי כל

רלוונטיות לעובדה שהנתבעת נפשה בכדי להצדיק הפחתת המזונות אשר נקבעו בהסכם. בני הזוג אינם חיים עוד יחד אינם מנהלים משק בית משותף ולא מצאתי כי יש בעובדה שהוציאה סכומים על נופשים בכדי להוות שינוי נסיבות המצדיק הפחתת המזונות.

50. עם זאת וחרף האמור לעיל, לא ניתן להתעלם מהפסיקה בבע"מ 919/15 הקובעת שכאשר עסקינן בילדים מעל גיל 6 יחלקו שני ההורים במזונותיהם וזאת בשים לב לזמני השהות, כושר

השתכרות וכיו"ב. בעניין הנדון ושעה שקבעתי שהכנסתו הפנויה של האב 9,500 ₪ ואילו של האם 3,200 ₪, אני קובעת כי חלקו של האב במזונות הקטינה 75% ואילו חלקה של האם 25%.

51. כך גם לא ניתן להתעלם מהעובדה שלאב ולבת זוגו ילדה נוספת ואף שעסקינן בנתון שהיה על

האב לצפותו, לא ניתן להתעלם מקיומו.

אשר לטענת התובע לפיה די בעובדה שהנתבעת הסכימה להפחית המזונות לסך של 2,000 ₪,

מצאתי לנכון כי עובדה זו צריכה להיזקף לזכותה של הנתבעת אשר הסכימה לסיים ההליך

מבלי לבזבז זמנו של בית המשפט והצדדים ובוודאי שאינה צריכה להיזקף לחובתה כפי

שטען התובע ומוטב לו היה התובע נמנע מטענה זו.

משכך, אני קובעת כי במקרה דנן, די בפסיקת בע"מ 919/15, בעובדה שאין מדובר בחיוב

אבסולוטי על פי דין, שעה שהקטינה עברה את גיל 6, העובדה שלאב בת נוספת, בכדי להוות

שינוי נסיבות המצדיק בחינה חדשה של גובה המזונות באופן שיש בו בכדי להצדיק שינוי גובה

המזונות בהם יחויב האב.

52. צרכי הקטינה

הצדדים לא טענו דבר ביחס לצרכי הקטינה ואלו הועמדו במסגרת ההסכם אליו הגיעו הצדדים

על סך של 2,000 ₪ בצירוף מדור בסך של 1,500 ₪.

בעמ"ש 19-11-65692 נקבע ביחס למזונות קטין המתגורר בשני בתים כי :

"כאשר קטין נדרש לחלוק את זמני השהות בשני בתים עולים צרכיו (או, אם נדייק, עולה

עלות צרכיו) אף מעבר לשיעור הנזכר, שהרי ההורים זקוקים להוצאות כפולות, שכן גם האם

וגם האב נדרשים לקניית כיכר לחם וקרטון חלב...מתוך כך הוערכו צרכיו של קטין המתגורר

בשני בתים בסך מינימלי של 2,250 ₪"

בעניין הנדון לא הובאו כל ראיות באשר לגובה צרכי הקטינה כיום ובהתחשב בכך שבשנת 2016

העמידו שני הצדדים את צרכיה על סך של 2,000 ₪ בעת התגוררה בבית אחד, נראה כי הערכה

זו של 2,250 ₪ עבור כלל צרכיה בעת שהותה בשני בתים, היא הערכה סבירה והוגנת.

53. כאמור, צרכי הקטינה בשני הבתים הוערכו על ידי בסך של 2,250 ₪. הקטינה לנה אצל האב

שישה לילות בשבועיים. משכך, נמצאת אצלו 43% מכלל זמן השהות. משכך, האב נושא ב-

43% מסך של 2,250 ₪ ובסך הכל נושא ב- 967 ₪.

בשל יחס השכר בין הכנסות הצדדים, על האב לשאת ב- 1,688 ₪ ($1,688 = 0.75 * 2,250$)

יוצא אם כן, שעל האב להעביר לאם את ההפרש ובסך הכל סך של כ- 721 ₪ בגין מזונות

הקטינה.

54. בהתייחס לסוגית המדור, הרי שמדובר בסוגייה שטרם הוכרעה בפסיקה וקיימות גישות לכאן ולכאן. יש הסוברים ששעה שכל אחד ההורים מלין הקטין בביתו, אין הוא נדרש לחלוק במדור האחר. גישות אחרות נסמכות על יחס השתכרות בין הצדדים.

להבנתי, יש להעריך המדור כמדור שכור סביר ביחס לקטין ולחלקו בהתאם לזמני השהות ושיעור ההשתכרות של כל אחד מהצדדים וכן ביחס למדור בו נשא בפועל.

55. האם טענה כי החלה לשלם משכנתא בסך של 3,800 ₪. כן טענה שכיום משלמת שכר דירה של 3,600 ₪, ארנונה 275 ₪, חשמל 250 ₪, ועד 180 ₪, כבלים 230 ₪. מנגד, ציין האב כי שכר הדירה בה מתגורר עומד על סך כולל של 4,000 ₪ מתוכם הוא משלם דמי שכירות בסך של 2,000 ₪, כאשר אשתו משלמת המחצית השנייה. עוד העיד כי משלם תשלום מים ואילו אשתו משלמת את כלל חשבונות הבית, גז, כבלים, ועד בית וחשמל (עמוד 9, שורה 16).

משכך, מצאתי מקום להעריך סך שכירות חודשי ראוי בסך של 3,900 ₪ ובצירוף הוצאות אחזקת המדור על סך כולל של 4,900 ש"ח כאשר חלקה של הקטינה עומד על סך של 1/3 על פי הפסיקה ובסך הכל סך של כ- 1,600 ₪.

חלקו של האב בדמי המדור ואחזקתו- בשים לב לכך שהאב נושא במדור של 2,000 ₪ בלבד ומשלם מים בלבד בדירה בה מתגורר עם אשתו, מצאתי מקום להעמיד השתתפותו במדור הקטינה בעת שהותה בביתו בסך של 400 ₪ בלבד. בשים לב לכך שכלל מדור ואחזקת הקטינה עומד על סך של 1,600 ₪ ועל האב לשאת ב-75% מהסכום אזי עליו לשאת בסך של 1,200 ₪ ובקיזוז הסכום בו נושא במדור ואחזקתו בעת שהותה אצלו בסך של 400 ש"ח עליו לשלם לאם סך של 800 ₪ בגין המדור ואחזקתו.

מכל המקובץ עולה כי על האב לשלם לאם בגין מזונות, מדור ואחזקתו עבור הקטינה בסך של 1,521 ₪.

56. החיוב

הינני מחייבת את האב לשאת במזונות הקטינה עבור מזונותיה בצירוף מדור ואחזקתו סך כולל של 1,521 ₪.

עד למועד מתן-פסק הדין יעמוד חיוב הנתבע בהתאם להסכמות הקודמות שהיו בין הצדדים זאת לאור העובדה שרק לאחרונה מלאו לקטינה שש שנים.

בשים לב לפערי ההשתכרות בין הצדדים ולהכנסותיהם הפנויות, מצאתי מקום לקבוע חלוקה לא שיוויונית בהוצאות חינוך והוצאות רפואיות חריגות וזאת בהתאם לחלוקה שנקבעה לעיל.

משכך, בנוסף, ישא הנתבע בתשלום 75% מהוצאות חינוך של הקטינה זאת בכפוף להצגת קבלות התשלום בפועל ע"י התובעת או הצגת דרישות התשלום ממסגרות החינוך, בקיזוז

מענק החינוך המשתלם מידי שנה עבור הקטינה וכן כל מענק או הטבה אחרת המשתלמים עבור הקטינה בגין רכיב זה ובתוך 15 יום מועד הצגתן.

'הוצאות חינוך' לרבות, אך לא רק, הוצאות שכר לימוד, תלבושת אחידה; צהרון; מחזור אחד של קייטנה; חוג אחד עבור הקטינה בעלות של מתני"ס; שיעורי עזר; טיולים; **מסע לפולין**; **רישיון נהיגה וכיו"ב**.

57. בנוסף, יישא המשיב בתשלום **ב- 75% מההוצאות רפואיות חריגות** שאינן מכוסות ע"י הביטוח הרפואי או הביטוח המשלים וזאת בכפוף להצגת קבלות התשלום בפועל ע"י התובעת ובתוך 7 ימים ממועד הצגתן. טרם הטיפול תיידע התובעת את הנתבע, בדבר הצורך בטיפול והעלות המשוערת.

במקרה של מחלוקת לגבי נחיצות ההוצאה, יכריע בכך הרופא המטפל או רופא מומחה לפי העניין, או יועץ חינוכי לעניין אבחונים והוראה מתקנת. במקרה של מחלוקת לגבי גובה ההוצאה להבדיל מנחיצותה, יחויב הנתבע על פי תעריף קופ"ח לעניין הוצאה רפואית חריגה, ככל ששירות כאמור ניתן בקופת החולים. למען הסר ספק, 'הוצאות רפואיות חריגות' לרבות אך לא רק, טיפולי שיניים, טיפולים אורתודנטיים, משקפיים, עדשות, טיפולים פסיכולוגיים, אבחונים והוראה מתקנת.

ככל שהטיפולים מכל סוג יסובסדו על ידי מקום העבודה של מי מהצדדים יישאו הצדדים בחלקים שווים בהפרש שנותר לתשלום. תשלום ההוצאות החריגות יהיה רק לאחר מיצוי כלל ההנחות להן זכאית התובעת ובכפוף להצגת אסמכתא על התשלום, למעט במקרה חירום.

למען הסר ספק, ככל שלא יישא הנתבע בתשלום חלקו בהוצאות החינוך ובהוצאות הרפואיות החריגות, דינן של הוצאות כאמור לצורך גבייתן כדין מזונות.

58. דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן שפורסם ביום 15.12.19 ויעודכנו כל שלושה חודשים ללא תשלום הפרשים בין תקופת עדכון אחת לרעותה.

59. כל תשלום שלא ישולם במועדו ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהמועד שנקבע לתשלומו ועד התשלום בפועל.

סכום המזונות ישולם ישירות לחשבון הבנק של התובעת שפרטיו יימסרו לנתבע.

60. סכום המזונות ישולם עד הגיע הקטינה לגיל 18 או סיום הלימודים בתיכון, לפי המאוחר מבין השניים.

ממועד זה ועד תום שירות החובה בצה"ל או שירות לאומי, ישלם הנתבע שליש סכום המזונות כערכם במועד הרלוונטי. שירות חובה בצה"ל או שירות לאומי הינו תנאי לחיוב המפורט בסעיף זה.

ככל שהקטינה לא תשהה אצל התובעת שהות של קבע בתקופת השירות הצבאי או השירות
הלאומי, ישלם הנתבע סכום זה ישירות לידי הקטינה.

61. קצבת הילדים של המל"ל עבור הקטינה וכל קצבה או הטבה אחרת המשולמת בעבור הקטינה
יועברו לידי התובעת ויתווספו לדמי המזונות שנפסקו לעיל.

62. בנסיבות העניין לא מצאתי מקום לחייב מי מהצדדים בהוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו.

63. פסק דין זה מסיים את בירור התובענה שבכותרת.

ניתן היום, ו' כסלו תשפ"א, 22 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.

עפרה גיא

בית משפט לענייני משפחה אשדוד